

Belize: De Kleine Predikers

Mattheüs 24:14 – 'En dit evangelie van het koninkrijk zal in de hele wereld gepredikt worden als een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde komen.

Jaheel en zijn vriend Joseph zijn acht jaar oud en wonen in het land Belize in Midden-Amerika. De jongens wonen er graag omdat ze zoveel plekken kennen om te verkennen. Ze kunnen gaan zwemmen met de vissen in de oceaan. Of ze kunnen door de jungle gaan wandelen om de dieren te zien. Soms kunnen ze zelfs een oude gebeeldhouwde steen vinden die mogelijk is achtergelaten door de mensen die honderden jaren geleden in het gebied woonden.

Joseph en Jaheel gaan naar school in het zuiden van Belize. Ze vinden het daar leuk. Tijdens de pauze rennen de kinderen naar buiten om te spelen. De jongens spelen graag knikkertje en de meisjes springen graag touwtje. Ze bestuderen vakken als wiskunde, Engels, Spaans, geschiedenis en Bijbel. Jaheel en Jozef bestuderen graag de Bijbel. Er zijn zoveel mooie verhalen te lezen. Ze houden ook van preken.

Soms vraagt de leraar Jaheel om tijdens de eredienst een korte preek te houden voor de andere leerlingen. Als hij preekt, vraagt hij Joseph altijd om voor de klas te zingen. Joseph is een goede zanger. Jaheel wordt een beetje nerveus als het tijd is om voor een groep te spreken, maar hij weet dat God hem zal helpen. Dus komt hij voorbereid met aantekeningen. Zodra de juf Jaheel en Joseph aan de klas voorstelt, voelt Jaheel zich niet meer zenuwachtig!

'Ik preek graag over de verhalen die ik in de Bijbel heb gelezen', zegt Jaheel en andere kinderen luisteren goed naar de lessen en sommigen stellen vragen nadat ik klaar ben. Ik voel me goed dat ik iets van Gods Woord met de andere studenten kan delen. De voorganger in mijn kerk vertelde me dat ik binnenkort in mijn kerk kan preken! Ik zal Joseph zeker uitnodigen om daar te komen zingen! Misschien word ik ooit dominee, maar ik moet eerst mijn school afmaken."

Er zijn veel kinderen in Belize die net als Jaheel van de Heer houden. Bid alstublieft voor de kinderen in de adventistische school, zodat ze opgroeien en weten wat God wil dat ze doen.

Elke adventistische school is een zendingsveld. Duizenden kinderen hebben nooit gehoord van Jezus, totdat ze zich inschreven op een adventistische school en verhalen over Jezus en Zijn liefde bestudeerden. We kunnen een rol spelen in het onderwijzen van kinderen en volwassenen over Gods liefde wanneer we elke sabbat onze tienden en onze belofteoffers aan God brengen. Laten we niet vergeten dat onze regelmatige belofteoffers - aan God gegeven a]ls een percentage van ons inkomen - helpen om missiescholen in meer dan 100 landen te bouwen en te onderhouden.

Filippijnen: De Buffel en de Bijbelwerker

Psalm 103:2-3 – 'Zegen de Heer, o mijn ziel, en vergeet niet al Zijn weldaden: Die al uw ongerechtigheden vergeeft, Die al uw ziekten geneest.'

Jerry is een boer die in de buurt van Lake Sebu in het centrum van de Filipijnen woont. Het land is rijk en er groeit overvloedige groenten en fruit; en Lake Sebu biedt overvloedige vis voor de mensen.

Jerry en zijn waterbuffel bewerken de velden tot ongeveer 14:00 uur. Dan rust zijn buffel en begint Jerry aan zijn tweede klus: het bestuderen van de Bijbel met zijn burens. Jerry woont tussen het T'boli-volk, een stam met een unieke taal en cultuur. Ze verwelkomen Jerry om Gods boodschap met de stam te leren. Jerry werd opgeleid als Bijbelwerker door een voorganger die hem 20 jaar geleden naar Christus leidde en hem leerde bijbelstudies te geven.

Jerry worstelde jarenlang met scherpe pijn in zijn zij. Hij ging naar een arts die hem vertelde dat hij geopereerd moest worden, maar Jerry kon de operatie of de medicatie die hij nodig had niet betalen. Hij had maar één optie: hij moest zijn waterbuffel verkopen om de operatie te betalen. De buffel was waardevol; het hielp hem de velden te bewerken en geld te verdienen voor zijn gezin. Zonder de buffel kon Jerry zijn land niet bewerken en zijn familie voeden. Dit deed Jerry verdriet. Hij zag geen andere manier om de pijn te overwinnen en zijn gezondheid te herwinnen.

Jerry ontmoette een adventistische predikant en besloot de situatie aan God over te dragen. Toen de dominee hem kwam bezoeken, vroeg Jerry om gedoopt te worden.

'Toen ik na de doop uit het water kwam, was mijn pijn weg. Sindsdien heb ik geen pijn meer gehad! God genas me,' zei Jerry. 'Ik hoefde de buffel niet te verkopen! Ik kon blijven boeren en voor mijn gezin zorgen.'

Sindsdien is Jerry een toegewijde Bijbelstudent geworden, die samenwerkt met andere Bijbelwerkers die graag de adventistische boodschap met het T'boli-volk willen delen. De gepassioneerde Bijbelwerkers groeien in aantal, maar ze hebben nog steeds niet genoeg om te voldoen aan de behoefte aan arbeiders in de buurt van Lake Sebu. En ze hebben een trainingscentrum nodig waar ze als groep de waarheden van God kunnen leren. Er zijn meer T'boli-mensen die graag de evangelieboodschap willen horen dan er getrainde Bijbelwerkers zijn. Als u uw regelmatige belofteoffers geeft, bid dan alstublieft voor de mensen die in het gebied van Lake Sebu wonen, evenals voor de Bijbelwerkers die nodig zijn om hen Gods waarheden te leren.

Naamloos land: De vloek verbreken

Psalm 46:1-3 – 'God is onze toevlucht en kracht, een zeer aanwezige hulp in moeilijkheden. Daarom zullen we niet vrezen, ook al wordt de aarde verwijderd en worden de bergen naar het midden van de zee gedragen; Hoewel het water brult en verontrust is, al schudden de bergen met zijn zwelling.'

Sunny is een Waldensian, een Global Mission-project waarin jonge adventisten wonen, studeren en dienen aan een seculiere universiteit in het Midden-Oosten of Noord-Afrika. Deze studenten maken vrienden tijdens het studeren en delen stilletjes met hen de boodschap van verlossing in Jezus.

Sunny ontmoette Salma, een lokale student die lid is van een niet-christelijke familie. De twee meisjes werden vrienden. Salma hoorde dat haar nieuwe vriend een adventistische christen is. Salma had geleerd op haar hoede te zijn voor christenen, maar Sunny leek zo vriendelijk en eerlijk.

Naarmate hun vriendschap groeide, accepteerde Salma Sunny's uitnodiging om vrijdagavondbijeenkomsten bij Sunny thuis bij te wonen. Salma vond het leuk om andere adventisten te ontmoeten en genoot van hun vriendelijke gesprek. Tegen het einde van het schooljaar nodigde Sunny Salma uit om een adventkerk te bezoeken, waar bijna alle aanwezigen internationale studenten waren.

Salma genoot van de ontmoetingen. Maar haar ouders hoorden dat ze naar een christelijke kerk ging. Ze waarschuwden haar dat ze allemaal vervloekt zouden worden als ze christen zou worden. Maar Salma bleef naar de kerk gaan. Al snel vroeg Salma om Bijbelstudies. De meisjes bestudeerden wekelijks de Bijbel, maar Sunny was nog steeds bang dat haar familie vervloekt zou worden als ze christen zou worden.

Op een sabbat nam de groep deel aan een meditatieve activiteit waarbij iedereen een kaart nam en de Bijbeltekst erop las. Salma's kaart luidde: 'Geloof in de Heer Jezus Christus, en u zult gered worden, u en uw huisgezin.' (Handelingen 16:31 NKJV).

Salma realiseerde zich dat ze zich geen zorgen hoefde te maken dat er een vloek op haar of haar familie zou vallen. Ze stond op en kondigde met trillende stem aan dat ze Jezus als haar Verlosser wilde aanvaarden en gedoopt wilde worden! Sunny en Salma huilden van vreugde.

Ervaringen als deze hebben Sunny geïnspireerd om als Waldensische student te blijven dienen. 'Ik blijf in het Midden-Oosten om vriendschappen te ontwikkelen met mensen als Salma. Dit is een geweldige manier om de harten te raken van de mensen die Jezus niet kennen in deze regio.'

Een deel van ons Belofte-aanbod helpt waldensische studenten zoals Sunny te ondersteunen, op te leiden en naar universiteiten in het Midden-Oosten en Noord-Afrika te sturen. We zijn misschien niet in staat om te gaan en te dienen, maar we kunnen degenen ondersteunen die kunnen dienen door onze trouwe belofteoffers te geven.

Salma realiseerde zich dat ze zich geen zorgen hoefde te maken dat een vloek haar of haar familie zou treffen. Ze stond op en kondigde met trillende stem aan dat ze Jezus als haar Verlosser wilde aanvaarden en gedoopt wilde worden! Sunny en Salma huilden van vreugde.

*De namen zijn veranderd om de identiteit van de jonge vrouwen in dit waargebeurde verhaal te behouden.

Burundi: Beste Vrienden

Psalm 122:1-2 – 'Ik was blij toen zij tegen mij zeiden: Laten wij het huis van de Heer binnengaan. Onze voeten hebben binnen uw poorten gestaan, o Jeruzalem!'

Larissa, acht, en Rosette, zeven, zijn beste vrienden. Ze wonen in het land Burundi in Oost-Afrika. Larissa en haar familie zijn adventisten. Op een dag, terwijl de meisjes samen speelden, belde Larissa's moeder haar dochter naar huis voor familieaanbidding. 'Kom met me mee!' Larissa nodigde Rosette uit. 'We hebben gezinsaanbidding.' Rosette wist niet wat gezinsaanbidding was, maar ze ging toch. Larissa's familie zong een lied over Jezus, toen las Moeder een Bijbelverhaal en toen baden ze allemaal.

'Ik hou van familieaanbidding,' zei Rosette. 'Mag ik nog een keer komen?'

'Natuurlijk kan dat!' Zei Larissa. 'Wil je op zaterdag met me mee naar de sabbatschool?' Op sabbat liepen Rosette en Larissa samen naar de kerk. Rosette vond het leuk om liedjes over Jezus te zingen en Bijbelverhalen te horen. Die avond vertelde Rosette haar ouders over Larissa's sabbatschool. Haar ouders waren blij dat ze over God leerde.

Rosette mist zelden sabbatschool. Ze nodigt haar ouders uit om met haar naar de sabbatschool te gaan. Haar vader gaat niet, maar moeder gaat als ze geen les heeft op sabbat.

Rosette was enthousiast. 'Ik ben zo blij dat je komt, mama!' Rosette wilde dat haar familie samen zou bidden, zoals de familie van Larissa dat doet. Na verloop van tijd liet Moeder Rosette leiden in gezinsaanbidding. Op een dag had moeder een verrassing voor Rosette. Ze had besloten zich bij de kerk aan te sluiten.

Rosette's vader gaat niet naar de kerk met het gezin, maar Rosette weet dat als ze voor hem bidt en een gehoorzame en vriendelijke dochter is, haar vader op een dag misschien iets over Jezus wil weten.

God delen met anderen is een belangrijk onderdeel van het aanbidden van God. Kinderen kunnen het, en volwassenen ook. Het is ons voorrecht om tot God te bidden over al onze zorgen. En het is ook ons voorrecht om God onze tienden en systematische offers te geven, belofte genaamd, elke keer dat we wat geld verdienen of krijgen. Wanneer we God onze tienden en belofteoffers geven, belooft God ons dat Hij in onze behoeften zal voorzien volgens Zijn rijkdom, niet onze armoede (Fil. 4:19). Op die manier kunnen we ons richten op het geven aan God, zodat volwassenen en kinderen over de hele wereld over Jezus kunnen leren. Laten we ons deze week concentreren op het delen van onze offers met Jezus en ons geloof in God met een vriend.

God delen met anderen is een belangrijk onderdeel van het aanbidden van God. Kinderen kunnen het, en volwassenen ook. Het is ons voorrecht om tot God te bidden over al onze zorgen. En het is ook ons voorrecht om God onze tienden en systematische offers te geven, belofte genaamd, elke keer dat we wat geld verdienen of krijgen.

Naamloos land: Geen tijd voor speelgoed

Mattheüs 22:39 – 'En de tweede is zo: 'Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf.'

Rishon en zijn ouders verhuisden van de grote stad naar een klein dorpje op een berghelling om mensen over Jezus te vertellen. Rishon had veel speelgoed en zijn ouders spraken met hem over het weggeven van een aantal van hen. 'Je zult in ons nieuwe huis bezig zijn om ons te helpen anderen over Jezus te vertellen,' zei zijn vader. 'Je hebt niet veel tijd om te spelen.'

Rishon vond het een leuk idee om zijn speelgoed aan andere kinderen te geven en de kinderen waren enthousiast om ze te ontvangen. Rishon was blij om hun vreugde te zien; het voelde goed om iets aardigs te doen voor anderen.

Al snel vestigde Rishons familie zich in hun nieuwe huis. Rishon was echt druk in zijn nieuwe huis. Zijn ouders gaven hem zijn schoollessen thuis. Als Rishon niet studeerde, werkte hij graag in de familietuin. Terwijl zijn handen onkruid trokken, leerde hij bijbelverzen uit het hoofd.

De dorpskinderen werden Rishons vrienden. Ze zagen dat hij een vriendelijke en zachtaardige jongen was. Ze bezochten Rishon graag in zijn huis. Rishon speelde kerk met de kinderen en stelde de kinderen voor aan Jezus. Hij vertelde hun over mensen die in Bijbelse tijden leefden, zoals Adam en Eva, Noach en de ark, David en Goliath en Daniël in het hol van de leeuwen. Hij vertelde hun dat Jezus aan het kruis stierf, zodat iedereen die in Hem gelooft voor altijd met Jezus kan leven. Hij liet hun zien hoe ze tot Jezus moesten bidden. 'Lieve God', zei hij: 'Bedankt dat je onze allerbeste vriend bent. Geef ons alstublieft een hart van liefde voor U en voor anderen. In Jezus naam, Amen.'

De kinderen vertelden hun ouders de Bijbelverhalen die Rishon hun had geleerd. Sommige ouders vroegen Rishons ouders om hen over Jezus te leren.

Rishon mist het speelgoed dat hij weggaf niet. Hij heeft geleerd dat als God ons vraagt om iets op te geven, we kunnen weten dat 'alles wat ons wordt gevraagd op te geven, alleen datgene is waar we beter af zijn zonder' (Ellen G. White, Counsels on Steward-ship, p. 300). Hij heeft het ook te druk met het vertellen van zijn vrienden over Jezus.

Ook wij kunnen onze naasten over Jezus vertellen. Wanneer we God op de eerste plaats zetten, zullen mensen om ons heen het verschil in ons leven zien. En als we God aanbidden met onze tienden en belofteoffers, zal ons hart zich loskoppelen van de dingen van de wereld en ons verbinden met God en Zijn eeuwige plan voor ons.